

РЕШЕНИЕ

№ 1676

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20241100501738 по описа за 2024 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №1738/2024 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на УМБАЛ „А.“ ЕАД, ЕИК ***** гр.София срещу решение №19166 от 21.11.2023 г постановено по гр.д. №23928/2023 г на СРС, 141 състав ; в частта , с което на основание чл.344 ал.1 т.1,2,3 КТ е :

признато за незаконно и е отменено дисциплинарното уволнение на Д. Д. Д., ЕГН ***** , с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. „*****“, извършено със Заповед №3-80/03.04.2023 г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД ;

Д. е **възстановен на длъжността** „лекар-главен асистент със специалност в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия“ на УМБАЛ „А.“ ЕАД ;

УМБАЛ „А.“ ЕАД е **осъдено** да заплати на Д. сумата от 9446,48 лева обезщетение за оставането му без работа в размер на разликата между заплатите, получавани при предходния и настоящия работодател, за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; и сумата от 3439,54 лева разноски пред СРС ;
УМБАЛ „А.“ ЕАД е **осъдено** да заплати на основание чл.78 ал.6 ГПК на СРС сумата от 537,86 лева такси по сметка на СРС .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС в обжалваната част .
Предвид факта , че ищецът е бил секретар на Синдикална секция към Национален синдикат

„Защита“ в болницата , работодателят е поискал съгласие за уволнението му с писмо от 23.03.2023 г . Тъй като до 03.04.2023 г не е получен отговор , работодателят е счел , че е налице мълчаливо съгласие , защото в закона няма установен срок . Ищецът „целенасочено и тенденциозно“ е получил статут на синдикален лидер след образуване на дисциплинарното производство и изискани обяснения , за да се възползва от закрилата по чл.333 КТ . Налице е злоупотреба с право от страна на ищеца , а защитата по чл.333 ал.3 КТ не може да се абсолютизира .

Въззиваемата страна Д. е подал писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба и изразява съгласие с мотивите на СРС . Безспорно липсва предварително съгласие за уволнението от синдикалния орган и не е налице злоупотреба с право .

Въззивната жалба е допустима. В последното о.с.з СРС е обявил , че ще се произнесе с решение на 21.11.23 г и този срок е спасен . Въззивната жалба е подадена в срок на 01.12.23 г и е допустима . Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото , **настоящият съд приема за установено следното от фактическа страна :**

Не се спори между страните , че ищецът е заемал длъжността „Лекар-главен асистент със специалност“ в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия в УМБАЛ „А.“ ЕАД.

С процесната заповед №3-80/03.04.2023 г. на изпълнителния директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД ищецът е бил дисциплинарно уволнен . Заповедта е връчена на ищеца на 04.04.2023 г., като считано от 05.04.2023 г. трудовото правоотношение е прекратено.

В о.с.з от 19.09.2023 г на ответника е указано , че е в негова доказателствена тежест да докаже злоупотреба с право от ищеца във връзка с придобитото от ищеца качество от ищеца - секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД.

Безспорно към датата на процесното уволнение ищецът е притежавал качеството секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, както и че към момента на уволнението, работодателят не е получил разрешение за уволнението на ищеца от синдиката.

Тези факти се доказват и от приетото по делото удостоверение № 005/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“. От него се установява, че Национален синдикат „Защита“, с Булстат ***** е юридическо лице, регистрирано с решение на СГС по ф.д. № 1288/2005 г., както и че синдикалната секция на Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД е с председател М.М.А. и секретар – доктор Д. Д. Д., е легитимна и може да участва с упълномощени от нея представители, при преговорите по колективното трудово договаряне и информирането и консултирането, предвидени с разпоредбите на Кодекса на труда.

Според уведомление вх. № 01-661/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, чрез неговия Председател К.М. до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД, проф.д-р. А.Й. ; поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А.“ ЕАД на секретаря на

СС на НС „Защита“ Г.Е. Г., се е провело отчетно изборно събрание на синдикалната организация и е избрано ново ръководство в следния състав: председател: М.М.А., секретар – доктор Д. Д. Д.

Със становище изх.№ 072/05.04.2023 г. на Национален синдикат „Защита“ до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД, че синдикатът иска ответникът да отмени процесната заповед за дисциплинарно уволнение.

Според трудово договор № 165/24.04.2023 г на 24.04.2023 г. между МБАЛ „С.Г.-П.“ ООД и Д. Д. Д., като работник/служител е сключен трудов договор за длъжността лекар-хирург при осемчасово работно време и основна заплата 987 лв., с шестмесечен изпитателен срок.

С искане за предоставяне на писмени обяснения №03- 948/13.02.2023 г. от ищеца са поискани обяснения за причините, поради които в следобедните часове на 03.02.2023 г. е въвел в операционна зала на Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия граждански пациент, нерегистриран в БИС на УМБАЛ „А.“ ЕАД, на който е била извършена оперативна интервенция.

На 15.02.2023 г ищецът е подал писмени обяснения, с които изразява готовност за съдействие за изясняване на случая, като посочва, че не си спомня на посочената дата какви и колко пациенти е прегледал и оперирал.

Във връзка с постъпили писмени обяснения от доктор И.Б., м.с. Х.Г. и М.К. – санитар, от доктор Д. отново са изискани писмени обяснения с № 03-1427/06.03.2023 г. по следните поставени въпрос: Кои двама пациенти е оперирал на 03.02.2023 г., извън оперативната програма на Клиниката по обща и чернодробна-панкреатична хирургия?; Какви са причините наложили опериране на пациенти извън оперативната програма?; Поради каква причина и на какво основание в 16:00 ч. на 03.02.2023 г. е оперирал пациент, нерегистриран в БИС на УМБАЛ „А.“ ЕАД и нележащ в клиниката?; Защо не е изготвил изискуемата по закон и съгласно медицинските стандарти медицинска документация за пациента, опериран в 16:00 ч. на 03.02.2023 г., в т.ч. следните документи: диагностичен лист, предоперативни лабораторни изследвания, предоперативно ЕКГ и алергичност, оперативен протокол, документ за назначаване на операционен екип, състав на операционния екип, въпросник на пациента, декларация за информирано съгласие, предоперативна консултация с анестезиолог, предоперативна консултация с интернист/кардиолог, амбулаторен лист, епикриза?; Поради каква причина не е въвел оперативен протокол и не е отразил в операционния журнал оперативната интервенция, извършена в 16:00 ч. на 03.02.2023 г.?; Защо е взел лично препарата за патохистологично изследване на пациента опериран в 16:00 ч. на 03.02.2023 г. и същият не е вписан в журнала по патология?

На 16.03.2023 г ищецът е подал писмени обяснения, в които посочва, че всички извършени хирургични операции с негово участие на 03.02.2023 г. са били включени в оперативната програма и не си спомня за други пациенти.

По делото са представени три броя искания за предоставяне на информация от Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД, проф. д-р Й. до д-р Б., операционна сестра

Х.Г. и санитар М.К., относно извършената от доктор Д. оперативна интервенция на 03.02.2023 г. в следобедните часове на в нерегистриран в БИС на УМБАЛ „А.“ ЕАД пациент.

Към отговора са представени писмени обяснения на д-р Б., операционна сестра Х.Г. и санитар М.К. .

Във връзка с достигналата до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД, проф. д-р Й. информация и разпоредената от него проверка за спазване на разпоредбите на Кодекса на труда и Правилника за вътрешния трудов ред в УМБАЛ „А.“ ЕАД от доктор Д. е изискана и получена от вр.и.д. Началник на Клиниката по обща и чернодробна-панкреатична хирургия заверени копия от оперативния журнал на Клиниката на 03.02.2023 г. и медицинската документация за двамата пациенти, оперирани извън оперативната програма, рапортна книга на лекарите и рапортна книга на медицинските сестри. От приложената по делото оперативна програма на клиниката за 03.02.2023 г. се установява, че доктор Д. е оператор в пет операции, а доктор Б. му асистира в три от тях.

С протокол от 21.03.2023 г се установява, че е съставена комисия в състав д-р Д. Ч. – зам. директор по лечебната дейност в УМБАЛ „А.“ ЕАД и членове И.С. - Вр.и.д. Началник отдел „УЧР и ТРЗ“ и И.А. – юрисконсулт в отдел „ПНО“, във връзка с образуваното дисциплинарно производство за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя д-р Д. Д. – лекар –главен асистент със специалност в Клиниката по обща и чернодробна-панкреатична хирургия. След запознаването на комисията с обсъдените по-горе писмени доказателства, както и с длъжностната характеристика на ищеца /непредставена в настоящото производство/, Правилник за вътрешния трудов ред в УМБАЛ „А.“ ЕАД и КТ, дава становище, че с поведението си, изразяващо се в неизпълнение на трудовите задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникване на трудовото правоотношение, квалифициращи се като тежки нарушения на трудовата дисциплина , съгласно чл.187, т.10 КТ, може да бъде наложено наказание „Дисциплинарно уволнение“. Комисията констатира, че след инициране на дисциплинарното производство, доктор Д. е бил избран за секретар на синдикалната секция към НС „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, съгласно писмо вх.№ 01-661/22.02.2023 г., поради което за налагане на дисциплинарното наказание следва да бъде приложен редът на чл.333, ал.3 КТ.

В изпълнение на указанията на комисията с Писмо изх.№ 02-8771/23.03.2023г., Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД на 23.03.2023 г. по имейл иска предварително съгласие на НС „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, като посочва мотивите за искането си. **Не се спори , че заповедта за дисциплинарно уволнение е издадена преди получаване на такова съгласие .**

Според показанията на разпитания пред СРС свидетел И.-И. Б. , същият си спомня за случая на 03.02.2023 г., тъй като възникнал скандал, спор и от него били изискани писмени обяснения. Всяка сутрин имали рапорт, на който се докладвали пациентите за деня и се обсъждало какво е състоянието на пациента, каква ще е оперативната намеса, предложения

и съвети на колеги да се вземе най-доброто решение. Седмичната програма за операциите се изготвяла от главен административен лекар, но тя подлежала на коригиране всеки ден. На 03.02.2023 г. Б. участвал в операции от плановата програма за деня и след приключването и, около 16:00 ч. имало още една допълнителна, за която му били изискани обяснения. В отделението работели разделени на две групи, едната група този ден се завършала от отпуск, а другата излизала в отпуск, поради което в този ден в операционната нямало други колеги на разположение, а доктор Д. имал нужда от някой, който да му асистира за операцията и помолил доктор Б. да остане. Операцията била на цивилна пациентка, за която впоследствие се разбрало, че не е била включена в болничната информационна система. Според Б. цивилен пациент е лице, което е облечено с нормални дрехи и с багаж, което не прието в отделението. Тази пациентка не била отразена в медицинската документация и не била въведена в програмата „Гама“, където имало оперативен журнал и се въвеждали операциите. Свидетелят не бил пускал цистологии за случая и нямало фиш, както обичайно правел за изследване на цистологията с фиша, тъй като пациентката не била регистрирана в болничната система и нямало как да се отбележи. Хистологичният материал бил взет лично от доктор Д.. Процедурата била на жена на видима възраст около 50-60 г. с формация на кожата в ляво под окото, с локална анестезия за ексцизия на формацията. Свидетелят Б. малко закъснял за операцията и когато отишъл, доктор Д. вече бил инфилтрирал мястото с анестетика. Операцията бил малка и било необходимо само нещо да се опъне, да се придържа някой инструмент, да се отреже конец. Задължение на най-младите в екипа било след операцията да се генерира оперативният протокол, където се описвало какво е извършено. В този случай не въвеждал нищо в системата, тъй като в системата нямало никакви данни за този пациент.

Според разпитания пред СРС свидетел Х.И.Г., същата е операционна сестра в Първа хирургия при ответника. На 03.02.2023 г. тя участвала в операция с доктор Д., за която впоследствие разбрала, че в операционната е вкарана допълнителен пациент за извършване на интервенция по отстраняване на формация на лявото око с локална анестезия. Тя било дежурна инструментална сестра, асистирала на доктор Д., като в операцията участвал и доктор Б.. Задълженията на сестрата били да инструментира и след интервенцията, ако има хистологичен препарат, да го залее с формалин, да го надпише и съхрани, за да може на следващия ден да го опише в тетрадка по патология и да го изпрати за хистологично изследване. В този конкретен случай не описала материала, сложила го в чашка за съхранение, заляла го с формалин и го предала лично на доктор Д., защото той така поискал.

Според приетата пред СРС ССЕ на вещото лице М.М. на 24.04.2023 г. между МБАЛ „С.Г.-П.“ ООД и Д. Д. Д., като работник/служител е сключен трудов договор № 165/24.04.2023 г., описан в констативно- съобразителната част на заключението. Начисленото брутно трудово възнаграждение за м.07.2023 г. е в размер на 1126,22 лв., а за м.08.2023 г. е в размер на 1165,40 лв. Брутното трудово възнаграждение по чл.228 КТ и съгласно чл.17, ал.1, т.1-7 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата, за целите на определяне на

обезщетението по чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ, включва основното трудово възнаграждение и тези допълнителни възнаграждения, които имат постоянен характер, като същото се изчислява на база на последното брутно трудово възнаграждение за пълен отработен месец преди уволнението или среднодневното брутно трудово възнаграждение. Брутното трудово възнаграждение на Д. Д. Д. с постоянен характер е при новия работодател МБАЛ „С.Г.-П.“ ООД е 1046,22 лв. При изготвяне на допълнителното заключение на експертизата, вещото лице е съобщило Вътрешни правила за организация на работната заплата в УМБАЛ „А.“ ЕАД от 2022 г., фиш за заплата на Д. Д. Д. за м.08.2022 г., трудово договор № 165/24.04.2023 г., фишове за заплати на Д. Д. Д. за м.04.2023 г. и м.09.2023 г. Съгласно фиш за заплата на Д. Д. Д. за м.08.2022 г., начисленото брутно трудово възнаграждение на Д. Д. Д. е в размер на 8782,71 лв. Съгласно Вътрешните правила за организация на работната заплата в УМБАЛ „А.“ ЕАД от 2022 г., брутното трудово възнаграждение на Д. Д. е в размер на 2 791,00 лв., което включва основна заплата в размер на 2 300 лв., клас прослужено време 14% в размер на 322 лв., научна степен 100 лв., СБКО 3% в размер на 69,00 лв. Брутното трудово възнаграждение на Д. Д., с постоянен характер, което получава в момента е в размер на 1046,22 лв. и включва основна заплата в размер на 987,00 лв. и възнаграждение за трудов стаж и професионален опит 6 % в размер на 59,22 лв. Брутното обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за периода от 05.04.2023 г. – 05.10.2023 г., в размер на 16 816,48 лв. Брутното трудово възнаграждение на Д., с постоянен характер, което получава в момента, за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г. е в размер на 5 664,39 лв. Брутното обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ, за периода 05.04.2023 г. до 05.10.2023 г., както следва: 16 816,48 лв. – 5 664,39 лв., е в размер на 11 152,09 лв.

От правна страна СРС е приел следното .

Преди всичко съдът трябва да се произнесе първо по доводът , че уволнението е незаконно на основание чл. 333, ал. 3 КТ . Според тази норма в случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5, 11 и чл. 330 ал.2 т.6 КТ работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му, само с предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация и едва след това да разгледа трудовия спор по същество – арг. чл. 344, ал. 3 КТ. Ето защо настоящата съдебна инстанция следва да даде отговор по така релевиращия в исковата молба правен довод. В случая безспорно ищецът е притежавал качеството секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ„А.“ ЕАД и към момента на уволнението, **работодателят не е получил разрешение за уволнението на ищеца от синдиката**. Това е видно и от :

-удостоверение №005/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“;

-становище на Национален синдикат „Защита“, чрез неговия Председател К.М. до министъра на здравеопазването и до УМБАЛ „А.“ ЕАД ;

-писмо изх.№ 02-8771/23.03.2023 г., на Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД на

23.03.2023 г., с което се иска предварително съгласие на НС „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД.

Според Тълкувателно решение № 9/2013 г. на ОСГК на ВКС с предварителна закрила при уволнение по чл. 333, ал. 3, предложение първо от КТ, във връзка с § 1, т. 6 от ДР на КТ се ползва работник или служител, който е член на синдикално ръководство (**председател и секретар**) на синдикалната организация, учредена и структурирана към предприятието на съответния работодател, каквато длъжност "секретар" ищецът е заемал към момента на уволнението. В случая съгласно чл. 333, ал. 3 КТ предпоставка за законосъобразност на уволнението е **наличието на предварителното съгласие на синдикален орган**, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация.

Според СРС ответникът не само не установява, но и признава, че не е получил изрично предварително съгласие от синдикалния орган, поради което уволнението на ищеца е **незаконно и само на това основание** и следва да бъде отменено. Неоснователно е възражението в отговора на исковата молба, че след като не получил отговор на Писмо изх. № 02-8771/23.03.2023 г., на УМБАЛ „А.“ ЕАД, работодателят **приел, че е налице мълчаливо съгласие** за уволнението на НС „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, тъй като в закона нямало предвиден изричен срок за даване на съгласие или изразяване на несъгласие.

Според СРС презумпцията за съгласие при бездействие на орган, може да бъде само изрично предвидена в нормативен акт, какъвто в настоящия случай няма. В случая работодателят необосновано е приел, че мълчанието се приравнява на съгласие. Отделно, със становище изх. № 072/05.04.2023 г. на Национален синдикат „Защита“ до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД синдикатът **изрично се противопоставя** на извършеното без тяхно съгласие процесно дисциплинарно уволнение. Не следва да бъдат обсъждани останалите доводи в исковата молба, касаещи материалната законосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Според СРС в случая не е доказана от ответника **злоупотреба с право** от ищеца. Въведеното твърдение, че изборът на ищеца за секретар на синдикална секция на НС „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, представлява злоупотреба с право, чиято единствена цел е да се ползва от синдикална закрила при евентуално уволнение е недоказано. Видно от уведомление вх. № 01- 661/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А.“ ЕАД на секретаря на СС на НС „Защита“ Г.Е. Г., се е провело отчетно изборно събрание на синдикалната организация и е избрано ново ръководство в следния състав: Председател: М.М.А., Секретар – доктор Д. Д. Д.. Само фактът, че този избор е направен, след началото на дисциплинарното производство срещу него и след изпращане от страна на работодателя до ищеца на искане за даване на писмени обяснения изх. № 03-948/13.02.2023 г., **не може да доведе до извод за наличие на злоупотреба с права** при действаща презумпцията по чл.8, ал.2 КТ за добросъвестно упражняване на трудовите права от работниците и служителите. Според чл.49 ал.1 от Конституцията на РБ, работниците и служителите имат право да се сдружават в синдикални организации и съюзи за защита на своите интереси в областта на труда и социалното

осигуряване, респ. правото на синдикална защита е конституционно гарантирано право на всеки гражданин. В този аспект участието на доктор ищеца в синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, само по себе си не представлява злоупотреба с право, още повече че същото е свързано с проведено се отчетно изборно събрание на синдикалната организация, на което е избрано ново ръководство поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А.“ ЕАД на секретаря на СС на НС „Защита“ Г.Е. Г..

Според СРС принципно е възможно правото на синдикална защита да се използва, за да се избегне дисциплинарно – наказателна отговорност, но само ако се установи злоупотреба с правото на сдружаване, т. е. съзнателно използване на това право с цел избягване от отговорност. Тъй като не се установява, ищецът да е предприел съответните действия при злоупотреба с права, то по същество изборът на ищеца за секретар в синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД, не води до оборване на презумпцията по чл.8, ал.2 КТ за добросъвестно упражняване на трудовите права от работниците и служителите.

Според СРС исквете по чл.334 ал.1, т.1,2 КТ са основателни, а този по чл. 344, ал.1 т.3 КТ, вр. чл.225 ал.2 КТ е частично основателен. Ищецът е понесъл имуществени вреди следствие на незаконното си уволнение от това, че е работил на по-нископлатена работа, но не за периода от 05.04.2023 г. до 05.10.2023 г., а за периода 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., което се установява от представения по делото и неоспорен трудов договор № 165/24.04.2023 г., сключен с МБАЛ "Света Георги" ООД /лист 15 по делото /. Видно от представения по делото трудов договор при новия работодател, ищецът е започнал работа на 24.04.2023 г., а иск по чл.225, ал.1 КТ за периода от 05.04.2023 г. до 23.04.2023 г., не е предявен, поради което искът по чл.225, ал.2 КТ за периода 05.04.2023 г. до 23.04.2023 г., следва да бъде отхвърлен. Вземането за обезщетение по чл.225, ал. 2 КТ за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., през който ищецът е работил на по-нископлатена работа, имайки предвид, че вещото лице по изслушаната експертиза е съобщило фишовите за заплати на ищеца за м.04.2023 г. и за м.09.2023 г., месечното му брутно трудово възнаграждение възлиза на 1046,22 лв. и включва суми с постоянен характер – основна заплата в размер на 987 лв. и възнаграждение за трудов стаж и професионален опит – 6 %. Вещото лице при изготвяне на допълнителната експертиза не е съобщило, че з м.04.2023 г. ищецът е започнал работа при новия работодател на 24.04.2023 г. и направените изчисления в размер на 11 152,09 лв. са за целия период 05.04.2023 г. – 05.10.2023 г. Поради това обезщетението по чл. 225, ал. 2 възлиза на 9446,48 лв. Или общо за процесния период от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., ищецът има право на обезщетение в размер на 9 446,48 лв., до който размер и за период искът се явява основателен и доказан.

Според СРС във връзка с оспорванията на допълнителната съдебно-счетоводна експертизата от ищеца относно размера на обезщетението по чл.225, ал.2 КТ следва да се посочи следното. Издаденото и прието по делото Удостоверение изх. № УТР3205/27.07.2023 г. не противоречи на приетата по делото експертиза, тъй като

действително начисленото брутно трудово възнаграждение на ищеца от ответника е в размер на 8 782,71 лв., но същото включва в себе си както суми с постоянен, така и суми с непостоянен характер. Съобразно чл.15, ал.1 от НСОПЗ допълнителните трудови възнаграждения по чл. 11 и 12 са с постоянен характер, а в ал.2 е предвидено, че за допълнителни възнаграждения с постоянен характер се считат и допълнителните възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащото се за съответния период основно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време. Разпоредбата на чл.17 от НСОПЗ определя как се формират обезщетенията по чл. 228 от Кодекса на труда. Съобразно чл.17, т.3 от НСОПЗ освен основната работна заплата за отработеното време, при определяне на обезщетението се включват допълнителните трудови възнаграждения, определени с наредбата, с друг нормативен акт, с колективен или с индивидуален трудов договор или с вътрешен акт на работодателя, които имат постоянен характер, но не и тези с непостоянен характер. Видно от чл. 15 от НСОПЗ допълнителните възнаграждения с постоянен характер са само тези, които зависят от отработеното време и са определени в настоящия случай с вътрешен акт на работодателя, а именно Вътрешни правила за организацията на работната заплата в УМБАЛ „А.“ ЕАД от 2022 г. и които вещото лице е съобщило при изготвяне на допълнителната съдебно-счетоводна експертизата. Ищецът в подкрепа на оспорванията си по експертизата, не е представил други доказателства, оборващи изводите на съда за кредитиране на заключението, в частта за трудовите възнаграждения с постоянен характер, които следва да се съобразят при определяне на размера на обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ, поради което и на основание чл.162 ГПК, СРС счита , че визирания иск е основателен за сумата от 9 446,48 лв.

Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва **служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение** в обжалваната част , като такива основания в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът /принципно/ е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

Решението на СРС е правилно в обжалваната част , като мотивите му се споделят напълно и от настоящия съд . Между страните липсва спор по фактите като спорът е чисто правен . Ответникът на практика признава , че не спазил разпоредбата на чл.333 ал.3 КТ според точния ѝ смисъл – да получи преди дисциплинарното уволнение на ищеца , който е бил секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А.“ ЕАД предварително съгласие от този синдикалния орган .

Законосъобразно първоинстанционният съд е отхвърлил доводите на въззивника , че може да има „мълчаливо съгласие“ от страна на синдикалния орган в хипотеза на чл.333 ал.3 КТ , както и че се установява злоупотреба с право от страна на ищеца , защото същият бил избран за секретар на синдикалната секция след извършване на дисциплинарното нарушение и след като са му изискани обяснения за него . И според настоящия съд чл.333 ал.3 КТ изисква **изрично съгласие** от синдикалния орган . В общото гражданско право мълчанието

не може да бъде тълкувано като съгласие освен при изрична уредба на закона , а такава в случая липсва в КТ . Отделно , нормата е защитна от трудовото право и свръхповелителна и същата не може да бъде тълкувана във вреда на работника .

По отношение на „злоупотребата с право“ , същата не е доказана по безспорен начин от въззивника , предвид и данните , че ищецът е бил избран за секретар на синдикалната секция на мястото на работник , който е напуснал дружеството . КТ не урежда формално дисциплинарно производство , нито свързва неговото „начало“ с отпадане на права на съответния работник , включително такива да бъде избран в ръководството на синдикална организация . Действително , уредбата на чл.333 ал.3 КТ не изглежда балансирана в случай на сериозни дисциплинарни нарушения на съответния работник , но **законодателят е дал предимство на гарантиране на колективните права на синдикално сдружаване** по чл.49 ал.1 от Конституцията на РБ , спрямо индивидуалното право на работодателя да прекрати ТПО на определени работници-синдикалисти . Следва да се отбележи , че предварителната закрила по чл.333 ал.3 КТ е уредена само за основанията за уволнение по чл.328 ал.1 т.2,3,5,11 КТ и чл.330 ал.2 т.6 КТ , а не за всички основания за уволнение .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да се потвърди в обжалваната част . Пред СГС разноски се дължат от въззивника .

Водим от горното , СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №19166 от 21.11.2023 г постановено по гр.д.№23928/2023 г на СРС, 141 състав ; в частта , с което на основание чл.344 ал.1 т.1,2,3 КТ е :

признато за незаконно и е отменено дисциплинарното уволнение на Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. ***** , извършено със заповед №3-80/03.04.2023 г. на изпълнителния директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД ;

Д. Д. Д. е **възстановен на длъжността** „лекар-главен асистент със специалност в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия“ на УМБАЛ „А.“ ЕАД ;

УМБАЛ „А.“ ЕАД ЕИК ***** гр.София е **осъдено** да заплати на Д. сумата от 9446,48 лева обезщетение за оставането му без работа в размер на разликата между заплатите, получавани при предходния и настоящия работодател, за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; и сумата от 3439,54 лева разноски пред СРС ;

УМБАЛ „А.“ ЕАД ЕИК ***** гр.София е **осъдено** да заплати на основание чл.78 ал.6 ГПК на СРС сумата от 537,86 лева такси по сметка на СРС .

ОСЪЖДА УМБАЛ „А.“ ЕАД ЕИК ***** гр.София да заплати на Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. ***** сумата от 3439 лева разноски пред СГС .

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок считано от 21.03.2024 г .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____